

LIVHUSAREN

KUNGL LIVREGEMENTETS HUSARER

och

LIVHUSARERNAS KAMRATFÖRENING

LIVHUSAREN

SEKUNDCHEFEN HAR ORDET

Ännu ett utbildningsår har gått. Försöksverksamhet, delvis förändrad utbildning och en onormalt snörik vinter har präglat året. Stora krav har ställts på fast anställd personal och på värnpliktiga. De förelagda uppgifterna har emellertid lösts väl. Försöken har gett gott underlag för beslut om jägarförbandens organisation, utrustning och uppträdande, beslut som vi behöver och ser fram emot. Utbildningen har resulterat i att en ny åldersklass Livhusarer kan inlemmas i krigsorganisation, en åldersklass som inte minst under de avslutande övningarna ingav förtroende. - Jag riktar ett varmt tack till Er alla - anställda och värnpliktiga - för mycket goda insatser under det gångna året.

En ny åldersklass har redan börjat rycka in. Vi står nu väl rustade att ta' emot Er.

Förra året gav oss ökade erfarenheter om jägartjänsten. Sedan gammalt vet vi att man kan ställa höga krav på svensk ungdom.

Jag önskar alla lycka till med utbildningen 77/78.

MUSÉUM

1906 inkom till regementet en skriftelse undertecknad av general Axel Rappe, vari Sekundchefen anmodades "att undersöka huruvida vid indelningsverkets avlösning persedlar förut tillhörande rusthållet, vilka nu kunde komma att skingras, skulle kunna tillvaratagas och införlivas med artillerimuseet".

Överste Nyblaeus uppdrog då åt löjtnant, Friherre G A Klingspor att verkställa denna undersökning, vilken resulterade i att denne under en officersövning i Moholm den 29. nov samma år framlade förslag om att ett Livregementets husarers eget museum - förmodligen Sveriges första regementsmuseum - skulle bildas.

På regementsorder nr 11/1907 av den 7. mars kungjordes beslutet om museets bildande. Ryttnästare, Friherre W von Essen och Löjtnant, Friherre G A Klingspor åtog sig uppdraget att ordna och handhava museet. De första lokalerna erhöles i en sergeantlägenhet på nedre botten i kasernens västra flygel. Upprop angående museet utsändes i april 1907 enligt bifogade avtryck.

1911 övertogs ansvaret för museet av ryttnästare, Greve C G C Lewenhaupt och det erhöles lokaler vid valvet mitt emot kasernvakten, där underofficersmännen hitintills varit placerad. Modellårsbestämning och katalogisering av samlingarna hade efterhand pågått från år 1907.

1915 blev ryttnästare, Friherre G A Klingspor muséiintenden, och han kvarstod som sådan till 1927. Under denna tid erhöles museet betydligt rymligare lokaler i kanslihusets översta våning.

År 1935 erhöles regementet tillgång till rymliga muséilokaler i f d läroverket vid Eric Ugglas plats och på våren 1936 hade huvuddelen av samlingarna överflyttats och ordnats därstädes. Muséiintendent var då ryttnästare Rolf Örn. Majoren vid Skaraborgs regemente Karl af Geijerstam hade lämnat mycket värdefullt biträde vid samlingarnas upprättande.

Under hela beredskapstiden år 1940 - 1945 var samlingarna evakuerade från Skövde.

På grund av lokalbrist under regementets omorganisationer kunde de därefter t v inte upprättats inom regementet.

I samråd med Skövdeortens Hembygds- och Fornminnesförening kunde dock särskilt värdefulla delar deponeras och utställas i föreningens lokaler, i det vackra rådhuset vid Torget. Vissa delar placerades i regementsexpeditionen; övrigt nedpackades i lårar och papplådor, vilka tyvärr förde en mycket ambulerande tillvaro.

I början av 1970 insågs att något måste göras åt alla dyrbara och sällsynta muséiföremål, om de ej helt skulle förstöras av fukt, mal och råttor. Föremålen flyttades från flaggvinden på initiativ av en ung subaltern med beredskapstroppens hjälp till Lundabyggnaden.

17. januari 1975 rego 3/75 tillsattes, på initiativ av undertecknad, av dåvarande Sekundchefen, överstelöjtnant N G Malmström en museikommitté.

Denna kommitté har arbetat på helt idéell, frivillig grund. Svårigheter har varit många. Tid, arbetskraft, lokaler och pengar har vållat kommittén stora problem.

Vårt museum består av åtta olika delar. De olika delarna benämns

a) Utnäslöt	e) Örebro skvadrons
b) Sannahed	expedition
c) Gärdhem	f) Stallmuseet
d) Bildarkivet	g) Husartorpet
	h) Depositionen i
	Skövde kommuns
	museum

Till bevarande af Kungl. Lifregementets husarers ärorika traditioner samt till kännedom om regementets minnen och historiska utveckling bör ett regementets museum bildas. Detta museum bör omfatta: troföer; vapen; uniforms- och öfriga persedlar; porträtter af befäl och manskap; bilder af torp, boställen, läger, kaserner etc.; bilder från öfningar m. m.; samt i öfrigt allt som kan vara af intresse i regementshistoriskt hänseende.

Under den säkra förhoppning att en anmodan att understödja bildandet af ett sådant museum i regementets kasern i Skövde skall vinna tillslutning, ombedjas alla som själfva ega eller hafva kännedom om föremål, hvilka beröra regementet, att till detta museum öfverlämna eller hembjuda dessa, eller lemna meddelande om deras förekomst, jemte alla de upplysningar, som med föremålen ega gemenskap såsom föregående egare etc. Äfven sådant som synes obetydligt och värdelöst, mottages med tacksamhet.

Skövde i April 1907.

Sekundchefen

för Kungl. Lifregementets husarer.

jägarförsök

Gustaf Hellquist

Åldersklassen vid K 3 1976/77 har ryckt ut som en homogen skara försöksobjekt. Befälet lämnade bakom sig ett år fyllt av ändringar, förslag till ändringar, utkast, hugskott, allvarliga försök att åtminstone försöka och en stor dos svikna materieförhoppningar.

Slutrapporten, en diger handling på flera hundra sidor, är lämnad till militärbefälhavaren.

Försöksförband är mycket arbetskrävande. Försöksledare är mycket tålamodsprövande. Avsaknaden av fasta rutiner, klara besked om organisation och utrustning är irriterande. Det blir heller inte bättre, när viss materiel inte är levererad och måste markeras med något liknande.

Temperamentsfulla utbrott har inte saknats. De uppgivna blickarna och suckarna har varit många. Dock bör nu all personal erinras om, att alla mer eller mindre kloka förslag och ändringar i organisationen icke har prövats praktiskt.

Alla har strävat med ett gemensamt mål: ett nytt förband med bl a

- ny målsättning
- annan typ av värnpliktiga (s k skyttesoldatsnivå)
- kortare utbildningstid för huvuddelen av åldersklassen (7 ½ månader)
- annan materiel (bl a färre fordon och radioapparater)

Vad är då egentligen nytt?

Målsättningen för de kommande jägarbataljonerna framgår av en artikel i Arménytt (nr 1 1977).

Där står bl a:

"Genom insats av jägarbataljoner för strid mot och inom av angriparen taget område skall hans verksamhet försenas och försvåras.

- - - - -

- o strid på stort djup i av angriparen taget område skall vara huvuduppgiften.
- o viss underrättelsetjänst för högre chef skall kunna bedrivas.
- o striden skall - samordnad - kunna föras över stora ytor och under lång tid."

Intet av detta är något helt nytt. Visserligen har stormakternas taktik och utrustning förändrats påtagligt under åren, främst avseende ökad terrängrörlighet, effektivare bekämpnings- och underrättelsemedel, men vår egen anpassning har skett successivt. Kavalleribataljonen fanns för 25 år sedan med andra transportmedel. Cykeln finns dock fortfarande kvar! Uppgifterna var inte exakt likalydande med dagens jägarbataljoners, men skillnaderna är inte alltför stora. Fram till nu har de självständiga, tunga jägarkompanierna i övre Norrland löst liknande uppgifter man nu för över till jägarbataljonerna. Detta innebär, att man kan bygga vidare på lång erfarenhet och goda traditioner. Vad som är nytt är antalet förband, vilket innebär en glädjande ökning.

En mer märkbar nyhet är kraven på att utbilda värnpliktiga ur en annan förbandsklass än tidigare och på kortare tid än förut till dugliga jägare i bataljonsförband. Här är erfarenheterna färre och uppfattningen om möjligheterna till goda resultat inte helt enig. Det gångna utbildningsåret har emellertid visat att det verkar inte vara omöjligt, men hårda prioriteringar måste ske.

Vår traditionella uppfattning om jägare och jägarförband tycks ofta vara att vi sysslar med elitförband med särskild kvalitet och slagkraft. Vi vill betrakta jägarförbandet som ett snabbt, eldkraftigt och uthålligt instrument, bestående av idel fysiska praktexemplar, som med glimten i ögat hejdlöst störtar fram mot en skräckslagen fiende.

Verkligheten är något annorlunda. Jägarromantik är svår att finna. Eld- och slagkraft finns, men inga övermänniskor. Organisationen bygger på kunnskap och god initiativförmåga inom alla enheter men också på en hög underhållssäkerhet ända ned på gruppnivån. För första gången har mångåriga klagomål på jägarförbandens sjukvårdsorganisation burit frukt. Tack vare ett snabbt utredningsarbete, kommer bataljonerna att få en avsevärd ökning av antalet sjukvårdare samt högklassig materiel. (forts sid 18)

MINNESHÖGTID PÅ SANNAHED

Av Sven Littorin

Anförande vid minnesstenen å Sannahed den 4/12 1976

"Där rida skvadroner på Sannahed med päls och schabrak uti strama led en välexcercerad, en skön kavalkad ett rangregemente i stor parad för Konung och land i djupaste fred..."

Dessa ord riktades en gång av Livhusarernas regementspastor, hovpredikanten och psalmdiktaren Paul Nilsson, i en avskedshyllning till den Sekundchef, under vars befäl regementet lämnade sin mönstrings- och mötesplats Sannahed och bildligt talat bröt upp från de många ryttartorpen i sin vidsträckta rusthållsbygd - från trakten av Arboga i Västmanlands län till trakten av Ransberg i Skaraborgs län. Sekundchefen ifråga hette Gustaf Adolf Nyblaeus.

De vackra raderna skulle kunna stå som signaturmelodi över regementets tillvaro på Sannahed, ty visst förflöt den i djupaste fred!

När Prins Eugen som hertig av Närke och husaröverste på sin 65-årsdag den 1. augusti år 1920 avtäckte denna minnessten var det hans gamle kamrat från Sannahedstiden Gustaf Adolf Nyblaeus, som höll högtidstalet. Det talet framfördes sannerligen med kraft och äkta inlevelse och det gav genljud i den maning, som ryttmästare Hedenstierna riktade till oss, unga ryttare i den paraderande honnörs-skvadronen: "Kom ihåg, att bland åskådarna finns general Nyblaeus, attackernas man!"

I sitt högtidstal betonade generalen, att det självfallet inte var på Sannahed, som regementet gjort sina viktigaste lärdomar - de hade vunnits på andra fält, vars namn kan läsas på vårt standar!

Det var när Livregementsbrigaden år 1815 organiserades i de tre grenarna av Livregementet, som husarerna tilldelades Sannahed som mönstrings- och mötesplats.

Kungl Krigscollegium hade "på evärdlig tid" från de 6 angränsande byarna förvärvat "291 Geometrisk-tunnland" mot ett vederlag i riksdaler, lika ojämförbart med nutida markpris som ytmåttet ifråga är emot våra dagars måttsystem.

Vi sena tiders husarer betrakta kanske Sannahed som en ständigt utnyttjad tillgång i regementets tillvaro. Men närmare besett var det egentligen endast under de tämligen kortvariga regementsmötena, vid gemensamma generalmönstringar och på sistone under några månaders utbildning av värnpliktiga, som heden på allvar togs i anspråk. Förbandets centralort var av gammalt Örebro. Därifrån utövades sekundchefsämbetet och där genomfördes utbildningen av rekryter och remonter.

Den befälsutbildning, som regelbundet bestods omedelbart före regementsmötena, förlades oftast till "Campe-mentsbacken" vid Mosås, där den höglänta långa åsen erbjöd bättre terräng än den svårdränerade marken vid Sannahed och där kvarter kunde beredas åt personal och hästar.

Själva husarlägret öster om Rala by har träffande liknats vid en permanentad bivack. Det var först mot slutet av 1800-talet som byggnader över huvud taget kom in i bilden av det öppna tätläget: enkla stallar för rusthållshästarna och officerarnas egna tjänstehästar, enkla paviljonger med matsal för respektive officers- och underofficerskårerna, en täckt mathall med kokhus för manskapet samt ett primitivt badhus. Hästarna vattnades i den närbelägna Ralabäcken. Alla låg i tält, även Prins Eugen och Sekundchefen.

ÄVEN AKTIVT BEFÄL BÖR VARA MED-
LEMMAR I KAMRATFÖRENINGEN!

Man frågar sig - hur kunde allt fungera med så enkla anordningar? Förklaringen är nog, att de tjänstemässiga formerna för lägerlivet hade gammal hävd för de indelta med deras långa tjänstetid, man var förtrogen med och nöjd med enkelhet och de kortvariga "mötena" genomfördes mestadels under högsommaren.

Men vad som framförallt präglade verksamheten på Sannahed var arbetsglädjen och det goda kamratskapet - "på Sannahed kunde och ville ingen vara gammal!" Den dagliga arbetstiden var lång, det gjordes föga skillnad mellan veckans olika dagar och man hann med mycket.

Att husarerna var väl utbildade har omvitnats i många sammanhang. Här må ett anföras. År 1862 hade Carl XV besök av ett antal högre utländska militärer, som bevistat ett storläger på Ladugårdsgärde. Resultatet blev dock inte vad konungen tänkt sig, åtminstone inte beträffande kavalleriet. Han beslöt att ta med gästerna till Sannahed och visa dem husarkåren, som då avhöll regementsmöte. Det hade regnat under nästan hela mötet, Sannahed var närmast oanvändbart till exercis till häst och Sekundchefen överste Carl Herman Leuhusen sökte i det längsta - men förgäves - att avstyra det höga besöket. Grannen Närkes regemente upplät en del av sitt övningsfält och där visade husarerna sin bästa exercis, till Kungens välbehag och gästernas förnöjelse. Kungen åt därefter middag i kretsen av officerskåren, "i Närkingarnas paviljong". Eftersom uppvisningen skett i hållande regn fick officerarna nådigt tillstånd att dinera i bi-guèche - de silverne paraduniformerna var helt olämpliga för ändamålet i fråga.

Ett inslag i livet på Sannahed, som är väl värt att uppmärksamma, är det stora intresse som ägnades idrotten, vid husarerna givetvis hästsporten och hos grannregementet idrottsgrenar, som är att hänföra till allmän idrott.

Ridsporten omfattade främst tävlingar i kapplöpning, terrängritt och prishoppning, för alla kategorier av personal. Fr o m år 1888 förekommer Prins Eugen regelbundet i prislistorna, ofta som vinnare. Ett allmänt intresse ägnades de s k "bonnalöpen", där rusthållare och allmoge gärna

uppträdde i slät löpning med egna hästar.

Tävlingarna i infanterilägre omfattade sådana grenar som slätlöpning, hinderlöpning med eller utan gevär och packning, dragkamp, brottning och skämttävlingar. En ung infanterilöjtnant med det sedermera inom vår idrott så kända namnet Victor Balck svarade för att tävlingarna fick både form och innehåll.

Den tid då de gamla hedarna årligen var befolkade av sina bygderegementen, var ju inte lång, men den var innehållsrik. Namnen Polacksbacken, Utнас löt, Malma hed och Sannahed m fl skulle inte ha kvar sin bestående klang i det allmänna medvetandet, om så inte varit fallet. Och minnet lever! Ett exempel av senaste datum får vittna. Livhusarernas tätast berustade trakt var den vidsträckta och burgna socknen Fellingsbro i Västmanland. Socknen bestred 97 rusthåll och 6 befälsboställen åt husarerna samt var dessutom berustad för Närkes regemente. Den 14. sistlidne november anordnades i socknen en högtidlighet till minne av dess andel i indelningsverket. Programmet upptog parad av hemvärn och frivilligorganisationer, gudstjänst i den förnämliga sockenkyrkan med kastalen, dess kända försvarstorn, samkväm i församlingshemmet med föredrag om Livskvadronen av I 3:s traditionsvårdare Torsten af Geijersstam samt visning av bilder från Sannahed och Örebro. De sista Fellingsbrohusarerna ha lämnat sin tillvaro här på jorden, men högtidligheten bevistades förvisso av många av deras ättlingar liksom av rusthållares anhöriga i yngre generationer.

Under karolinsk tid bar Livskvadronen namnet Fellingsbro kompani efter socknen och häradet. Den nu genomförda högtidligheten vittnar vackert om samma känsla, som lät befolkningen i den berustade bygden betrakta sina ryttare som sin egendom, då de voro hemma på rusthålllet och som sina representanter då de voro med Kungen i fält.

Äventyrets land!

Har ni märkt att det är skönt för en jägare att sova? Alla har vi väl efter en nattlig förflyttning just velat njuta av detta fenomen: Sömn. Men ack nej. Vad vi denna gång bedrog oss. Naturligtvis fanns det andra saker att ägna sig åt, för just följande ord från plutch Lt René trängde in i våra sömniga öron.

"3. grp, förbered er för fast spänning mot p 134,76. Utspisa."

Jädrans, tänkte vi, men med solen i högan sky och efter klartecken att utgå till Fu Mörkeberg, var det en relativt förhoppningsfull grupp, som gick ut att lösa sin uppgift.

Väl framme vid den tilldelade platsen lade vi oss efter rek och uppbyggnad av vindskydd för att spana. Skulle det komma att hända något måntro? Visst hände det: Jägarväder. Det tog knappt en halv-timme innan de första regndropparna började falla. F-n, det skulle bli en blöt natt. Fast med grpch Karlssons rådiga ingripande med en-timmes pass, så kanske det inte skulle bli så farligt.

Framåt tretiden på natten hördes plötsligt ett dån från vägen. Alla blev klarvakna. Vad var det som hände. Rehnborg blev orolig och rusade för att väcka oposten, som befarades ligga i dvala. Men inte alls. Med tindrande ögon och strålände leende låg lifhusar Dalgren och räknade in hela 28 lastbilar, 11 terrängbilar samt personbilar och motorcyklar m m. Med dunder och brak hade I 15 trosskompani anlänt och grupperat på andra sidan vägen. Visserligen inte synbart men i högsta grad hörbart. Äntligen hade det hänt något! YIEPPIE!

Men glädjen avtog efter hand med regnets återkomst och den vanliga rutinen satte igång. Ja Ni vet, när man rapporterar till plutonchefen en gång varannan timme: "1 tgb 11 ri SO ID okänd osv." På detta sätt fortsatte det under det närmaste dygnet, tills vi på ett något bryskt sätt blev uppväckta. Klockan var strax efter midnatt.

Furir Samuelsson som officerspatrull + blågul Fj Ivarsson: "Ny uppgift:

Spräng vägtrumman LAGAN 8 kl 0300. Materiel: 280 kg slangladdning, bestående av A 4-ark, 2 krutstubiner och 2 gengaständstickor. Marschfärdiga om 20 minuter. Frågor?"

Efter att i 6 timmar förfrågat oss på radio om en eventuellt ny uppgift, och bara fått undvikande svar, fick vi nu våra misstankar bekräftade.

Förbindelseavbrottet vållade dock inga problem för oss, vi kom tillbaka till slutna delen ca 0500 hungriga, trötta och bistra i sinnet. "Jägarbensin" (VA-mat) intogs under tystnad. Avlösning av de nu ganska utmärklade två oposterna skedde efter att de legat ca 7 timmar på pass. Skulle vi nu få vila?

Rätt som det var kom lifhusar Ekström dånande in i slutna delen. 4 VW-bussar med MP hade just stannat nedanför oposten. Plutch hade lärt oss, att vi skulle undvika strid i det längsta. Vi beslöt att retirera till en säkrare plats längre in i skogen.

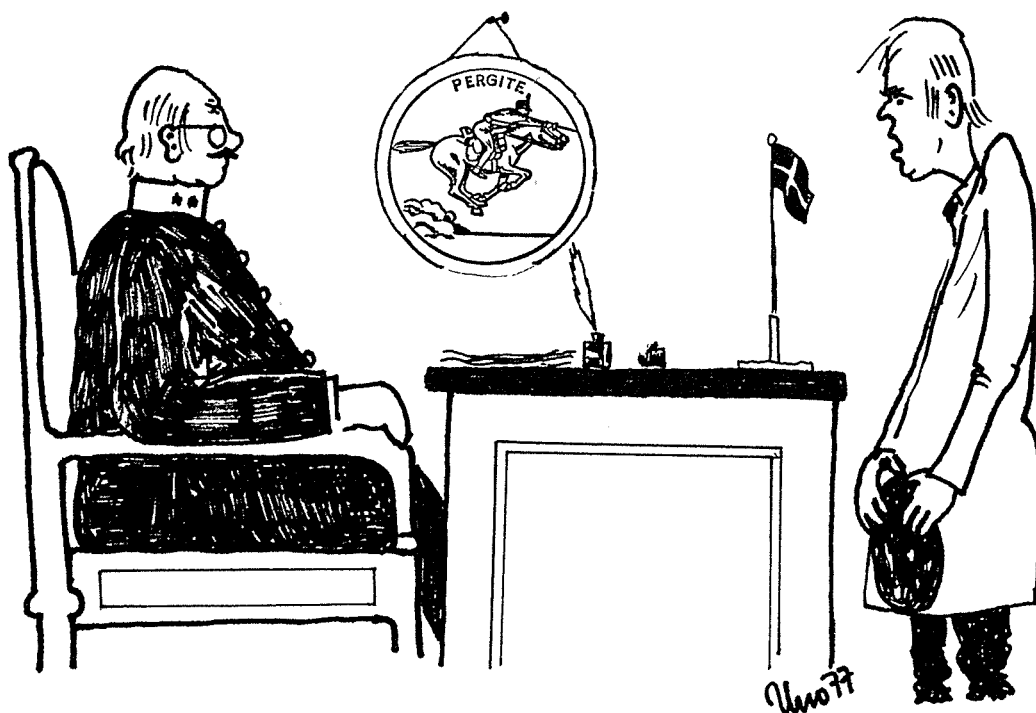
Plötsligt hördes brakanden knappa 50 meter ifrån oss. Upphetsade skrik om att skära av jägarne familjelyckan framstöttes. Kvickt iväg! Skärmskyddet blev ryggsäcksgömma (tämligen välmaskerad), och vi försvann därifrån. Vi uppsökte grkfuriren Winberg och den nu blågule Samuelsson, som höll vår sprängda vägtrumma med hjälp av radio + grkeld. Efter en snabb redogörelse av det skedda, beslöt vi att försöka använda krigslist för att få tillbaka vår utrustning. Samuelsson smög fram mot slutna delen, upptäcktes och drog därmed på sig MP-soldaterna. Han flydde långt in i skogen med dessa hack i häl. Vi kunde nu ostört promenera fram och hämta våra grejor. Därefter meddelade grpch plutonchefen det inträffade på vår nu ganska tröga Ra 145, och vi fick order om att uppsöka vår cykelgömma ca 3 km därifrån, där vi skulle invänta resterande del av 6. jplut. Vi begav oss dit och efter en natts väntan i strilregn under en gran kom äntligen återstoden av plutonen.

Sömn? Inte nu. Först en 20 km lång cykelmarsch över åkrar, ängar, gyttjehål och ibland även vägar. I skvbasen var våra tält redan resta, men vi fick maskera själva och sedan utspisa välling. Efter att Kn Thorp noggrant visiterat tältplatsen, fick vi lägga oss i tälten. Jägarne somnade ovaggade. Det enda som hördes var deras stilla snarkande och skogens mjuka sus. Ljuddisciplinen var total.

Lars Rehnborg
Christer Karlsson
Per-Olof Martinsson

Bliv medarbetare!

DET HÄNDER OFTA ATT MAN SOM REDAKTÖR FÖR LIVHUSAREN FRÅN NÅGON KATEGORI INOM FÖRBANDET FÅR FRÅGOR SOM »VARFÖR SKRIVER TIDNINGEN ALDRIG OM OSS?» ELLER LIKNANDE. VARFÖR INTE SKRIVA SJÄLV. DET ÄR DIN TIDNING.

Det var under Napoleon-krigens tid. En dag kom det befallning till socknens rotebönder, att de skulle utrusta husaren Lans för tjänstgöring i främmande land. Han skulle nämligen dra ut i fält för kung och fosterland.

- Jaa, dä tror ja dä, sades det man och man emellan, dä ä ente gjort i ena vänna, för dä blir fasa durt, om han ska ha så möe nua persedlar. Nää, dä har ente vi råd te.

En deputation sattes upp, som skulle uppvakta chefen för utskrivningen och vördsamt anhålla om anstånd. Johansson i Storegårn, som hade talets gåva, framförde å samtligas vägnar en underdånig vädjan och bön:

- Nue, dä ä så se, att våran Lansen ska ju ännasom vära mä i kri't ôg. Men då bör han ha ena nuer kappa å nua stövla å nua spôrra, å dä blir allt vådelit durt för oss dä däringa,

så vi velle nu baresten undra, om dä ente blee billigare te å skjuta Lansen hemma.

prenumerera

personal

skolor & kurser

Kommenderade befäl hösten 1977

Kn	Grafström, Claes	Militärhögskolan Stabskurs
Kn	Paulsson, L Å	FN-tjänst
Kn	Tannerheim, Mats	Militärhögskolan allm kurs
Kn	Johansson, Anders	- " -
Kn	Eriksson, Anders	KavKAS, Umeå
Kn	Karlsson, Bo	InfSS, Borensberg
Lt	Hedström, Håkan	InfSS (TSR)
Lt	Johansson, Lars	- " -
Lt	René, Johan	- " -
Lt	Nilsson, N-E	- " -
Kn	Älvebrandt, S B	HvSS
Kn	Munther, Åke	Kameralutb
Kn	Pettersson, J-E	FJS
Fk	Ahlmark, K-L	KavKAS
Sg	Ignell, H E R	AKS

Krigsplacering av reservofficerare vid K 3

Vi har nu genomfört slutförsök med den nya jägarbataljonen. Till detta förband skall nu krigsplaceras personal.

K 3 har under en period "lånat ut" befäl till andra förband för krigsplacering. Vissa av dessa befäl kommer inom en relativ snar framtid att tagas tillbaka till K 3 för att krigsplaceras vid "våra förband".

Upplysningar och information beträffande denna åtgärd kommer så småningom att ges berörda reservbefäl.

För att göra övergången från annat krigsförband till den nya jägarbataljonen så smidig som möjligt kommer viss kursverksamhet att anordnas. Denna genomföres troligen vid K 3.

Att rätt man skall hamna på rätt plats samt om nu gällande krigsplacering är riktig, kommer Perssekt efter semesterperioden att se över. Detta kommer att ske i samråd med berörda parter.

positivt beslut

Reservofficersutbildning m m

I Svensk författningssamling 1976:231, § 27 anges att värnplikts-tjänstgöring räknas som arbetslivserfarenhet, vilket ger poäng vid ansökan till högre utbildning.

Universitets- och högskoleämbetet (UHÄ) har med SFS 1977:42 bl a lämnat följande tillämpningsföreskrifter till ovannämnda författning:

"Som värnplikts-tjänstgöring räknas även befälsutbildning samt utbildning till och tjänstgöring som reservofficer liksom närmast jämställd utbildning och tjänstgöring, exempelvis tjänstgöring i FN-förband..."

Observera att även tjänstgöring som reservofficer ger poäng!

Utbildningen till reservofficer (inkl värnpliktsutbildning och kadettskola) ger 0,7 - 0,8 poäng av de maximalt 2,0 tilläggs-poäng som arbetslivserfarenhet kan ge. Därutöver ger varje sammanhängande tjänstgöringsperiod om 3 mån 0,1 tilläggs-poäng.

"Närmast jämställd tjänstgöring" torde även kunna inbegripa värnplikts-officerare under frivillig tjänstgöring.

taktik

Löjtnanten har förgäves försökt inviga 86:an i taktikens finesser. Slutligen tar han av sig koppel och mössa och ställer sig i ledet hos 86:an. - Nu är du och jag kamrater. Där borta kommer nu fienden. Vad ska vi nu göra?

- De vet la du som ha vatt löjtnant..

- Var och en måste vara redo att dö för sitt land, även om det skulle kosta honom livet.

PERSONALVÅRD

Personalvården inom försvaret. Kort historik

Det första egentliga behovet av personalvård uppdagades under försvarsberedskapsåren 1939-41 då tonvikten lades på sociala och ekonomiska bekymmer för de inkallade. Detta resulterade i att ett förslag från socialvårdskommittén godtogs och genomfördes succesivt under år 1942 och innebar att krigsorganisationen skulle tillföras assistenter. I samband med beredskapens avveckling under år 1945 föreslog försvarsstabschefen att en provisorisk organisation av personalvårdsassistenter skulle tillföras fredsorganisationen. Framställningen utmynnade i förslag om att heltidsanställda garnisonsassistenter skulle placeras i Boden, Karlsborg, Karlskrona, Linköping och Skövde, samt att deltidсанställda skulle finnas vid andra förband. Kungl. Maj:t medgav att så fick ske fr o m 1 januari 1946.

De kommande åren präglades av olika utredningar som syftade till att bygga ut organisationen.

Som milstolpar kan nämnas Överbefälhavarens förslag 1952, då han föreslog att organisationen skulle utökas till 40 heltidsanställda, samt 1957 då ÖB erinrade om de framställningar om förbättring av organisationen som tidigare gjorts.

Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande tillkallade försvarsministern den 28 juli 1958 en sakkunnig att verkställa viss översyn av försvarets personalvårdsorganisation.

Utredningen angav den 1 december samma år delbetänkande 1 med principförslag till ny personalvårdsorganisation inom krigsmakten.

Om personalvårdens omfattning anförde utredningen bl a följande:

Målet för personalvården inom krigsmakten bör liksom hittills vara att bidra till att stärka och vidmakthålla en god anda inom krigsmakten. Samtidigt skall den företräda allmänna andliga, kulturella, rättsliga och sociala värden.

Verksamheten skall utövas med hänsyn till såväl den enskildes skäligen behov och intressen som till tjänstens och arbetsuppgifternas krav.

Personalvården bör omfatta:

Allmän personalvård, själavård, socialtjänst, bildnings- och informationsverksamhet samt förströelse- och annan trivselfrämjande verksamhet m m. Vidare framhölls att personalvården skall omfatta all personal, vilket kanske är det viktigaste och gäller fortfarande, alltså även den militära, civilmilitära och civila personalen.

Det framhölls också att det skulle inrättas 22 tjänster som förbandskonsulenter i utbyte mot de 19 personalvårdsassistenter och 43 deltidсанställda som då fanns.

Riksdagen biföll denna utredningsförslag och till större delar gäller detta fortfarande.

I början av 1970-talet avskaffades begreppet personalvårdsofficer och förbandens konsulenter är numera chefer för personalvårdsdetaljen. Varje förband eller skola har idag minst en konsulent och det totala antalet uppgår till cirka 120 st. Med glädje konstateras att en stor del av dessa konsulenter är kvinnor. Varje myndighetschef anställer själv sin eller sina konsulenter, men Försvarsstabens Personalvårdsbyrå (Fst/PV) är fackmyndighet.

För Livregementets husarer är historiken den att mellan åren 1965 - 1973 tjänstgjorde P 4 resp T 2 konsulenter deltid, c:a 1 dag per vecka vid K 3.

”försökshunden”

1973 anställdes en konsulent på heltid ett år i sänder. Jag själv tillträdde tjänsten vid K 3 i slutet av 1975 och tjänsten inrättades som ordinarie den 1 oktober 1976.

Arbetet har präglats av att ägna så stor del av tiden som möjligt åt den fast anställda personalen, vilket i sin tur medför att befälet vid förbandet måste ägna mera tid åt personalvårdsfrågor för värnpliktiga. Detta tar naturligtvis tid från utbildningen och det finns många svårigheter att övervinna innan detta kan fungera helt tillfredsställande.

Min grundinställning är dock att varje chef har personalvårdsansvar för sin personal såväl i krig som i fred. Detta har varit grunden för mitt sätt att arbeta.

För att på något sätt klarlägga huruvida detta är genomförbart beslutade C K 3 att under utbildningsåret 76/77 anställa en extra befattningshavare vid personalvårdsdetaljen och tillsammans med denna fick jag uppgiften att lägga tonvikten av arbetet på just dessa frågor.

När utbildningsåret nu är avslutat kan man konstatera att de goda arbetsinsatser som gjorts av befälen har gett ett mycket bra resultat. Avgångsprocenten (de antal värnpliktiga som ej kan krigsplaceras) ligger under de mål som överbefälhavaren satt upp och det har varit en god anda bland de värnpliktiga.

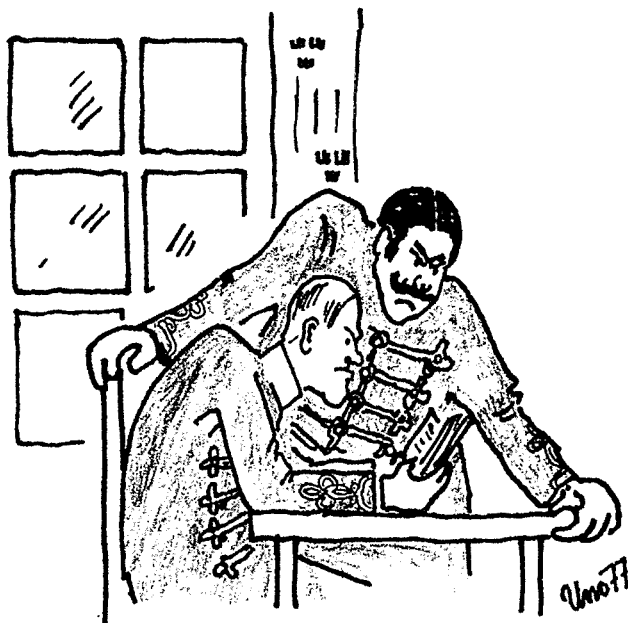
Målet att konsulenten helt skall fungera som stöd åt befälen i värnpliktsfrågor når man inte under ett utbildningsår, men om utvecklingen fortsätter i den takt som skett hittills kommer vi snart att ha nått mycket långt.

Personalvården vid Livregementets husarer är alltså liksom all annan verksamhet vid förbandet på väg FRAMÅT !

Avsikten med denna lilla historik har varit att presentera litet av personalvården.

Det är med glädje jag konstaterar att jag får tillfälle att i varje nummer av LIVHUSAREN återkomma och jag skall där försöka att berätta om vad som händer inom personalvårdsområdet och dessutom informera om nya bestämmelser eller liknande som kan intressera läsarna.

Greger Jönsson
Konsulent

Distinktionskorpralen nr 15 Plym övar innanläsning i soldatinstruktionen med sin grupp.

- När I kommer te "ponkt", då ska I hålla upp där ena vänna. Å likadant ä dä ve "komma". Där ska I ôg ta igen er ett grännane.

Livkompanisten 39 Johansson undrar då:

- Längst ner på sia där ä dä en ponkt uppepå ett tocket däringa komma-streck. Va betuder dä, tro? Ska en pusta två gånger där?

- Två gånger? Nää. Låt mäk se! Jaså, där. Nää, pøjka, där har bleet fel. Dä ska I ente bru er om, för dä ä sånt som tröckarn har spellt.

HAR DU NÅGOT SOM KAN VARA AV VÄRDE FÖR K3 MUSEUM?

Kontakta kn Uno Bohman

UTVECKLING AKTUELLT

Västtyska stridsfordon provas

Försvarets materielverk har träffat överenskommelse med västtyska myndigheter om förhyrning av en stridsvagn Leopard I och två chassier till pansarskyttebandvagn Marder. Förhyrningen gäller cirka ett år.

Arméstaben och Försvarets materielverk studerar framtida fordonsalternativ. Det blir aktuellt att fatta beslut om utveckling av nya stridsfordon 1979-81.

Både utländska och svenska alternativ studeras. Försök utförs med olika befintliga fordon samt med sk testriggar. Det har visat sig lämpligt att studera vissa egenskaper hos befintliga västtyska stridsfordon.

Försök med de västtyska fordonen kommer till huvuddelen att bedrivas vid Pansartruppskolan i Skövde. Fordonen har transporterats på järnväg till Skövde.

Sovjetiskt dagsprogram

Den västtyska militärtidningen Soldat und Technik publicerade ett exempel på dagsprogram för den sovjetiske soldaten, baserat på nya föreskrifter för inre tjänst. Dagsprogrammet har tidigare publicerats i januarinumret av en sovjetisk militärtidskrift.

Så här kan det se ut:

- 0600-0605 Revelj
- 0610-0630 Morgongymnastik, städning
- 0630-0650 Tvättning, bäddning
- 0650-0720 Politisk information
- 0725-0755 Frukost
- 0800-1350 Sex utbildningstimmar om vardera 50 minuter
- 1400-1440 Middag
- 1440-1510 Middagsvila
- 1510-1530 Vård av personlig utrustning
- 1530-1830 Politiska genomgångar (måndag och torsdag)
Vård av avdelningens vapen och utrustning (tisdag och fredag)
Idrott (onsdag och lördag)

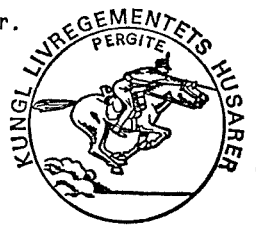
- 1830-1940 Självstudier
- 1940-2010 Kvällsmåltid
- 2010-2140 Fritid (personlig tid)
- 2140-2155 Kvällsgenomgång
- 2200 Tapto
- Kl 2200 till 0600 är åtta timmars sömn anbefalld

Livhusarerna behöver Befälsförstärkning

K3 skall utbilda en ny typ av förband fr o m 1976. Jägarbataljon. Detta innebär bl a att vi måste utöka vår befälskader. För Dig som nyligen gjort värnplikten eller just nu ligger inne kan detta vara början till ett nytt jobb. Vill Du arbeta bland goda kamrater, med människor, i vått och torrt, att skapa och utveckla något nytt? Då är Du välkommen i vår krets.

Svar på frågor får Du av:

Mj Eric Berg, K3, Skövde.
tfn: 0500/65000/322

Till kamratföreningarna och övriga läsare vill vi bara säga: Hjälp oss rekrytera!

Obligatoriska tjänstgöringsintyg för värnpliktiga

Alla värnpliktiga kommer i fortsättningen att tilldelas ett tjänstgöringsintyg vid uttryckningen. Bestämmelser om detta har på regeringens uppdrag framtagits av ÖB i samarbete med AMS och Värnpliktsverket. Önskemål om ett intyg har på senare tid allt oftare framförts från värnpliktshåll.

Den närmaste orsaken är att den militära utbildningen för många värnpliktiga har så stort värde att den direkt kan ge ett civilt arbete. Värnpliktsutbildningen upplevs i många fall av de värnpliktiga som att "det här kan man ha nytta av i det civila". Härvid har man efterlyst ett lämpligt intyg från de militära myndigheterna.

K3 HÖSTEN -77

Vad händer under hösten på K 3?

Aug

Lifskvadronen, utom tolkarna, åker till Umeå. Första tiden i Umeå som övningstrupp åt KavKAS. Därefter en fjällmarsch.

Huvuddelen av åldersklassen rycker in 8. aug. Hälften av gruppcheferna genomför under slutet av månaden högvaktstjänstgöring i Stockholm.

Sept

Alla husarer får pröva på fältlivet. Plutonsbefälselever har trupputbildningsövningar med övriga skvadroner. Andra hälften av gruppcheferna genomför högvaktstjänstgöring.

Den 27. sept är det krigsmans erinran.

Okt

Samtliga husarer samövar med Skaraborgs Regemente.

Militärbefälhavaren inspekterar regementet den 6. oktober.

Stridsskjutningar äger rum inom Skvadrons ram.

Nov

Jägarövningar ledda av resp skvchef, fortsatt strids- och fältskjutning.

Under hösten genomförs två kurser vid K 3/Und. Under september B 92 (undadj på bataljon) och R 95 (repkurs för undchefer på brigad).

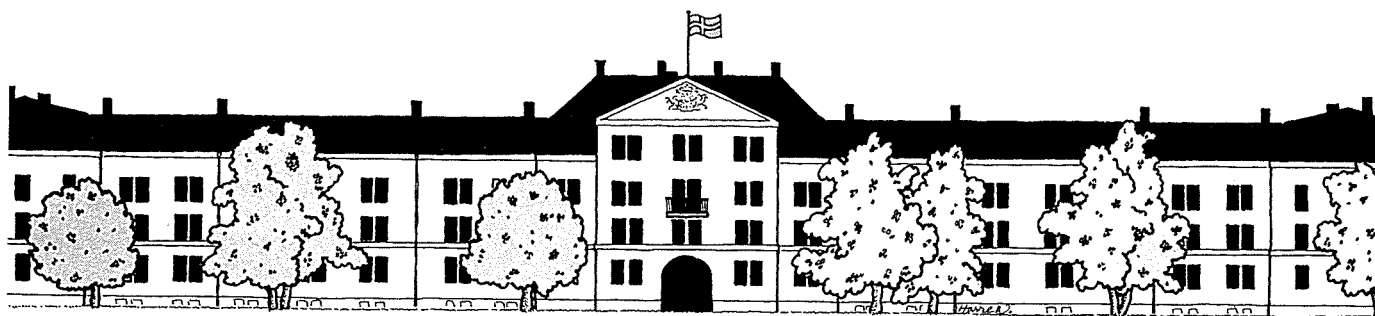
FÖDELSEDAGAR

07-08	60 år	Övlt	R Montgomery-Cederhielm, Odensbacken
08-07	60 år	Kn	L G V Karlberg, Säftele
09-03	75 år	Mj	Sven Littorin, Skövde
10-09	70 år	Rm	G Fagraeus, Stockholm
10-24	85 år	Rm	Å Thelning, Göteborg
10-25	60 år	Mj	O Platerud, Uppsala
11-08	60 år	Fj	R Smedberg, Skövde
11-14	60 år	Rm	H Zethelius, Stockholm
11-25	70 år	Övlt	G Schultze, Hälsingborg
11-30	75 år	Regpastor	T Ekelöf, Skövde
12-06	60 år	Mj	L Bredenius, Skövde
12-20	60 år	Fj	K A Johansson, Skövde

Översten går en morgon förbi Livskvadronens stall och hälsar helt vänligt på ett par mannar därinne:

- God morgon, Befälselever
- Gu môran. Fast vi ä inga befälselever, vi ä malajer.
- Jaså. God morgon, kamrater.

Militärtjänsten – en utbildningstid

Vid K 3 utbildas jägarsoldater som skall ingå i självständiga jägarbataljoner i södra och mellersta Sverige. Bataljonen skall användas inom fiendens område, ofta långt från andra egna förband, ibland upp till flera månader. Detta kräver bl a god fysik och god psykisk balans.

LIFSKV

”överlevnad -77”

Då och då under värnpliktstiden hade vi hört talas om en överlevnadsövning som skulle komma under våren.

Beteckningen "vår" i sammanhanget hade kanske gällt ett annat år men icke detta. Enligt observation vid en stuga var snön "soptunneadup".

Natten till onsdagen den 13/4 1977 gällde ej nattpermis och reveljt看id var ej meddelad. Vi blev väckta kl 0500 och fick order om packning. Därefter fick vi faktiskt frukost i matsalen. För övrigt hade vi bara med oss var sin liten påse VA-mat.

Med buss sattes vi av tre och tre längs vägarna runt Billingen med order att återsamla till ett upplag där även en "civilrapportör" skulle finnas. Vi var återsamlade någon gång efter lunchtid.

Civilrapportören visste att berätta om en fiendegruppering. Rörlig spänning skickades ut och återkom ganska snart.

Medan vi väntade på radiomeddelande från högre chef fick vi plötsligt ett eldöverfall på oss. Alla spratt till ur sin vila, plutonchefen vrålade "Gå på marsch - Ta fångar" men då var lede fi redan sprungen till skogs. Ett snabbt beslut fattades att angripa den fientliga grupperingen. Övrraskningen hos fi var total. Vårt byte blev en granatkastare och en terrängbil 11. Den senare lyckades en kille tjuvkoppla på några få minuter (materiel: snubbeltråd och bajonett. Hur bajonetten såg ut efteråt ska vi inte tala om). Våra fiender under övningen bestod i K 3:s lokalförsvarspluton. Det är en viss fördel när fi har samma slags bilar som vi om man ska manipulera med dem!

En ny uppgift gavs per radio: att ta kontakt med en radorapportör som fi börjat pejla in. För detta uppdrag skickades enbart en grupp ut. Rapportörens gömställe visade sig av en händelse vara Kn Englunds vedbod. I denna skulle vi nog egentligen ha funnit livsmedel också.

Återsamlingsplatsen iordningsställdes nu för övernattning. I upplaget fanns endast radioapparater och sjuk-

vårdsväskor - inga tält. Nu fick våra tältdelar återigen visa vad de inte gick för. Nån gång på 40-talet när de kom ut var de kanske täta men numera är dess enda funktion att de samlar upp duggregn till stora tunga droppar. Man tänker med saknad på de nya plastbelagda tältdelarna.

Nästa dags uppgift gällde robotutskjutningsramper, först ta reda på var de fanns och sedan göra överfall och förstöra dem. Vi gjorde uppbrott från vår blöta övernattningsplats och gick samlat till en rapportsamlingsplats. Sedan gruppvis rörlig spänning

Vid rapportsamlingsplatsen, där vi fick några timmars vila, hade vi faktiskt sol från och till. För övrigt hade vädret verkligen varit emot oss; regn, hagel och snö om vartannat.

Frampå eftermiddagen drogs överfallet igång. Vi skulle egentligen haft granatkastarunderstöd men sambandet fungerade inte med eldledningen.

Under överfallet dömdes två man ut som sårade. Skador: Omsorgsfull plombering med ståltråd runt benen.

Vi fann här ett "upplag" med livsmedel: mjölk, potatis och rått kött.

Dessa läckerheter anrättades med mycket varierande resultat - ett vanligt sådant var svartbruna kokkärlslock på grund av bristen på stekfett.

Styrktå av denna måltid skulle vi ta med de skadade och gå till bas ett par tre kilometer längre österut. Den ene av de sårade var lätt, men den andre ack så tung. Efter många förslag och mycken diskussion kom nån på att det låg en gammal släde i en lada i närheten. Det konstruerades draganordningar och länkar alltmedan skymningen sänkte sig över Billingen. Den här förflyttningen blev den hårdaste etappen på hela övningen. På en isbelagd bäck började issskorpan ge sig under släden. Samtidigt hamnade en kille på något sätt under en med... Vid ytterligare två bäckar var vi tvungna att bygga broar. Den allra sista biten var så brant att ett par man måste bära de "sårade" på ryggen en sträcka på 400 meter.

Vi kom dock fram utan några fler skadade. I basen var valet svårt: skulle man krypa ner i sin genomblöta sovsäck eller ej?

På fredagen fick vi först ett litet eldöverfall mot oss. Därefter gick marschen vidare mot Bjärsjö. Där passade ett par rådgiga soldater på att kontrollera barackerna. Till deras och vår stora glädje fanns det mat i kantiner därinne som var avsedd för oss när övningen skulle avbrytas om ett par timmar. Eftersom det var fria kriget så försåg vi oss av anrättningarna. Så småningom kom väl "De blågule", Kn Englund och Fj Petersson...

Sven-Håkan Olsson

det var bättre förr !

DU INRYCKANDE

Så kom du då äntligen hit. Det första du får göra, förutom att lära dig hälsa och marschera, är att bläddra i den här tidningen.

Den innehåller både gammalt och nytt. Nytt från den åldersklass, som rycker ut och gammalt från gamla livhusarer, som fortfarande känner och lever för förbandet.

Din uppgift är att bygga vidare på tidningen. Det är dina bidrag som gör den levande. Det är du, som skall dominera. Kom med idéer. Med DIN hjälp blir nästa nummer bättre.

När det händer något kul eller tråkigt. När du roar dej eller går med vatten upp till knäna - Skriv ner det. Alla bidrag är mer än välkomna. Och du, skicka gärna med en bild eller teckning.

Faktum är -- det är din tidning.

BLIV MEDLEM

I EN KAMRATFÖRENING

Skövde

Rune Smedberg
Bäckvägen 24, 54100 Skövde
tel: 0500/16301

Stockholm

Stig Bendz
Norrländsgatan 16, 11143 Stockholm
tel: 08/108473

Göteborg

Rune Johansson
Thorburnsgatan 5A, 41264 Göteborg
tel; 031/832575

Skåne-Småland

Bengt Weimenhög
Västgötagatan 21, 25252 Helsingborg
tel: 042/121921

Värmland-Bergslagen

Caj Fagerberg
Finnmyrsgatan 11, 65469 Karlstad
tel: 054/134581

RESERV OFFICER!

Kontakt med reservbefäl

Ny information för reservbefäl

Tidningen kontakt med reservbefäl som vi på K 3 har gjort och i vissa fall fått hjälp med av er reservofficerare, har från och med i år utgått.

Den information som tidningen innehöll utsändes i fortsättningen genom, vad beträffar fredstjänstgöringsskyldiga resoff, pärmen "Information för reservbefäl". Denna information upptager ekonomiska och övriga bestämmelser som reglerar tjänstgöringen. Övrig information kommer vi i fortsättningen att skriva om i Livhusaren, som efter att ha varit kamratföreningens tidning övergått till en förbandstidning.

Det är vår förhoppning och strävan att informationen genom denna åtgärd skall bli bättre.

Under rubriken "kontakt med reservbefäl" kommer Perssekt vid K 3 att svara för innehållet och ge den information som speciellt berör er reservbefäl. Det vore dock till stor hjälp och av intresse om ni själva kunde bidra med artiklar. Låt oss ta några eventuella rubriker:

Att vara resoff.

Hur var det förr i tiden?

Tankar kring utbildning.

Erfarenheter från en krigsförbandsövning.

Ett roligt minne. (Eller flera!)

Råd till en blivande resoff etc.

Säkerligen finns det hos många av er uppslag och innehåll till den här rutan. Sänd era eventuella bidrag till Perssekt K 3. Vi tackar på förhand.

Facklig verksamhet

Genom SFS 1974:358 och MBL (medbestämmandelagen) SFS 1976:580 har K 3 fått i uppdrag av Reservofficerarnas Centralorganisation att efterhöra och lämna förslag på reservbefäl som facklig förtroendeman för vid K 3 tillhörande reservbefäl.

Från 1977-02-07 och tills vidare har RC utsett som ordinarie förtroendeman

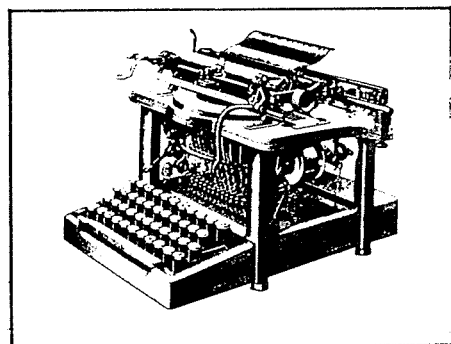
Kapten Lars-Erik Nilsson, Ässgärde 533 00 Götene

Tfn 0511/430 73

och som suppleant

Kapten Nils Persson, Källebo Pl 3060 544 00 Hjo

Tfn 0503/112 02

Oftast händer det att utsänt material från oss kommer i retur på grund av att adressinnehavaren flyttat. Några reservbefäl är på grund av denna olyckliga omständighet i förskingringen och kan ej nås.

Det är viktigt att adressändring meddelas till Perssekt K 3. Även information om övriga förändringar mottages tacksamt.

livhusarvisa

Av Gustaf Fröding

"Min flicka, min flicka, i polkagalopp
min flicka, till himlen du far.

Och ej med en ynkelig civil far du opp,
men förd av en man av en ädel tropp,
en livregementets husar.

Med värjan i handen i fiendelanden
jag rider att kämpa för dig, kära vän.

Sväng om, kära vän,
trå lätt, kära vän.

Ännu äger Sverige män."

VADSBO SKV

Toppska raiden

Det är strax före gryningen. Vårnatten är kylig, himlen redan ljusblå i horisonten. Göken sover ännu, men lärkorna drillar i skyn, störda i sina barnomsorger av två långa, mörka ormar på människoben, som sakta rycker fram längs det stora diket ute på fältet. Jägarne (1. to 6. jplut) är på väg mot LAGAN 9, en viktig vägtrumma längs fiendens framryckningsväg, med 200 kg slangladdning. Klockan K är 0300.

Längre västerut ca 400 m framrycker 2. grupp med uppgift att skydda den öppna vänstra flanken. I går hade vår spaning konstaterat, att fi fordon var grupperade i denna flank. Än har ingenting märkts. Gryningstystnaden bryts endast av lärkornas varningsrop och de överlastade jägarnes tysta svärande, medan de hasar sig fram mot bron.

1. grp har nu kommit fram med laddningarna till vägtrumman. Inga vaktposter, aptera pentylstubin och tändmedel, ner i vattnet med slangarna och gruppen drar sig tillbaka med tändmedlen för att avvakta kl K.

Under tiden har grpch Topp på 2. grp hittat en björkbevuxen höjd lämplig att gruppera flankskyddet på. Han smyger upp...

Bakom höjden står två av fiendens lastbilar! Maskerade är de. Poster? Det finns inga. Snabbt meddelande till plutch. Löjtnanten kommer, smyger med upp. Fortfarande inga poster, inte någon någonstans. Beslut: "Topp, strax innan vi tänder bron, gör Du och Din grupp på min order överfall på de här lastbilarna."

Ordern framåt kommer från plutch. Topp och hans grupp smyger över höjden mot lastbilarna men ...

Det formligen dräller av fordon och tält: VW-bussar, lastbilar, traktorer och bussar, tält 12, 20 och stabstält. Men fortfarande inga poster, inte en levande människa.

Jägarne tar tillfället. Två och två genomsöker de fordonen, de hittar kartor, portföljer, pärmar och lösa papper. Lifhusar Gustafsson klättrar försiktigt in i en VW-buss. På golvet

ligger en sovsäck hopskrynkad.

"Slarvigt, det där hade vår löjtnant aldrig godkänt." När G skall gå över till baksätet, råkar han trampa på sovsäcksbyltet. DET RÖR SIG ! Grymtar, stönar, smaskar, vänder sig om --- och sover vidare! Med I 15-sergeanten Ö:s karta och portfölj drar sig G tillbaka.

Klockan är K. På 12 ställen inom en radie på 3 km försvinner med ett fruktansvärt dån vägbanor, broar och trummor. Tryckvågorna mullrar bort över nejden. Efter några minuter är det tyst igen. Göken prövar försiktigt sitt koko, märker att han inte längre har konkurrens och fortsätter.

Jägarne smyger bort. Eldledare lämnas kvar och mycket riktigt, snart kommer en drivmedelskolonn fram till LAGAN 9. Medan granatkastare skjuter de hejdade drivmedelsfordonen i brand, går plutch på återsamlingsplatsen igenom de tagna handlingarna: Kartor, som visar fi marschvägar och grupperingar, dokument, som ger fiendens indelning, gruppering och uppgifter samt inte minst underhållsläge. Kl 0400 skvch genom snabblopande lifhusaren Lahger fått handlingarna och kan sätta in sina plutoner och grupper mot den motoriserade skyttebataljonens nu instängda och i brist på drivmedel lamslagna huvudstyrkor.

Jägarne drar sig mot basen och en hägrande blåbärssoppa, nöjda efter en god insats. Visst var det tungt och blöta blev vi, men vilket kap. Tur hade vi naturligtvis. Men nog behövs det lite skicklighet också för att utnyttja det tillfälle, som försynen gav oss.

Johan René

I FN TJÄNST

K 3 är ett av de regementen som svarar för den största delen av soldatmaterielen i våra FN-Bataljoner.

Så här utbildas du till FN-soldat

P 10/Fo 43 i Strängnäs och I 4/Fo 41 i Linköping - utbildar FN-soldater.

Under två veckor trimmas de till den speciella tjänst de ska ha.

- Men det är också meningen att alla ska få en orientering om den politiska situationen och andra förhållanden som råder på tjänstgöringsplatsen, säger kapten Erik Lundkvist, ansvarig för utbildningen på P 10.

Sverige har under senare år skickat fyra bataljoner årligen i FN-tjänst. Alla som ska till Cypern utbildas på I 4 i april eller oktober. De som ska till Mellersta Östern utbildas i P 10:s regi i juni och december. Den senare bataljonen placerar dock på Ing 1 i Södertälje av utrymmespraktiska skäl men leds med biträde från P 10.

INRIKTAD PÅ DIN TJÄNST

Numera skickas de omedelbart efter utbildningen ner till resp tjänstgöringsplats. Därför utrustas de också på P 10 respektive I 4.

Huvuddelen av utbildningen i Sverige är inriktad på den speciella FN-tjänst de ska ha. Föredragshållare hämtas till största delen direkt från de bataljoner som för ögonblicket ligger ute. Allt för att det ska bli så aktuellt som möjligt. Utbildningen delas in i fyra grupper:

Vapentjänst: En repetition av det man lärde sig under sin värnpliktiga grundutbildning. Alla ska kunna hantera sitt handeldvapen ordentligt.

Posttjänst: Man lär sig hur själva bevakningstjänsten går till. Hur man ska bete sig när man står på en observationspost.

Sambandstjänst: Alla ska kunna bruka en radio. Man måste kunna sköta en radiostation och rapportera på rätt sätt.

Specialtjänster: Alla specialister får sin grundutbildning anpassad till de särskilda förhållanden som råder på platsen. Ex på specialister är sjukvårdare, kockar, motorförare, mekaniker, pionjärer etc.

SJUKDOMAR OCH KLIMAT

Under utbildningsveckorna får blivande FN-soldater lyssna till en hel del föredrag om situationen på tjänstgöringsplatsen. Man får information om det politiska och militära läget. Dessutom får man veta det mesta om geografi, klimat, sjukdomar m m. Före avresan ska man vara vaccinerad vilket kontrolleras.

ORGANISERAS

Befäl har en veckas längre utbildningstid än meniga.

FN-märket sys på din uniform när du utrustas.

Under utbildningstiden i Sverige organiseras bataljonen. Dessutom skrivs avtalen för din tjänst.

Upplysningar genom Major Eric Berg,
tel 0500/65000/322

forts: Slutförsök med jägarbataljon

Jägartjänsten är många gånger tung och tålamodskrävande. Nervpåfrestande och tidsödande förberedelser skall resultera i våldsamma eldöppnanden, som ger en effekt som motiverar insatsen. Dessutom skall säkerheten för egen personal vara så stor som möjligt. Dag skall förvandlas till natt, huset skall bäras på ryggen, magen skall tåla konserver och frystorkad mat vecka efter vecka, man skall vänja sig vid att sällan eller aldrig få underrättelser om omvärlden och

att aldrig kunna känna sig trygg bakom egna förband.

Allt detta är känt och prövat i krig i många länder. Vi har haft god tilltro till våra tidigare förband: ryttarskvadronen, jägarkompaniet, spaningsskvadronen. Det finns all anledning att tro att jägarbataljonerna kommer att bli vad vi hoppas.

Omställningen från utbildning av militärpolisförband och spaningsskvadroner innebär många och allvarliga problem. Satsningen har varit helhjärtad och i många sammanhang kan konstateras att utbildningsbefälet presterat långt mer än vad man kunnat begära. Priset har varit ett högt övertidsuttag, en trött och sliten befälskader. Låt oss hoppas att denna insats kommer att respekteras och att den jägarbataljon, som centrala myndigheter slutligen fastställer, motsvarar de krav och önskemål som framkommit under försöksåren!

ÖREBROskv

2. skv 76/77 som traditionsbevarare

K 3 har försökt få fram ett nytt bra -PERGITE- förband.

Det har inneburit ett traditionsrikt arbete för alla årets Livhusarer och i synnerhet för 2. skv personal.

Redan de gamla romarna visste hur det kan kännas ibland, så även tidskriften Vårt Försvar nr 2/1977 där följande citat är hämtat

"Vårt Försvar" nr 2/1977:

"Vi övade hårt - men så snart vi hade fått fram grupper som fungerade, fick vi order att organisera om oss igen.

Jag lärde mig längre fram i livet, att vi människor tycks vara sådana att så snart vi hamnar i en ny situation, så tror vi att vi måste organisera om oss. Jag lärde mig en sak till: Varje sådan omorganisation är ett underbart sätt att inbilla oss att vi gjort framsteg. Och en sak till: Omorganisation skapar kaos, ineffektivitet och dålig moral!

Gaius Petronius, död 66 e Kr."

Sagde Gaius Petronius var en framstående romersk medborgare och författare under kejsar Neros tid.

Livhusartraditionen bjuder emellertid att snabbt återvinna jämvikten och moralen trots nya uppgifter. Så har skett många gånger efter Gaius. Han borde anat. - PERGITE - och så var 2. skv förväntansfullt beredd för en ny åldersklass innan dammet efter den gamla ens lagt sig på kaserngården

Vart och ett folk lever ej blott i det närvarande utan även i sina minnen och det lever genom dem. Varje generation fortplanter sig ej blott fysiskt utan även moraliskt i en annan: den överlämnar den sina seder, sina begrepp. Det är denna fortgående tradition som i olika tider likväl alltid gör ett folk till ett, den utgör dess oavbrutna medvetande om sig själv som nation, den utgör för att så säga dess personlighet.

Erik Gustaf Geijer (1783-1847)

NYTT

Omorganisation av brittiska armén

I samband med det 1974 fattade beslutet om en nedskärning av försvarskostnaderna började riktlinjerna dras upp för en genomgripande omorganisation av den brittiska armén. Omorganisationen skall vara helt genomförd i april 1979.

Principer

Omorganisationen genomförs enligt följande tre huvudprinciper.

Brigadnivån avskaffas. Stridsgrupperna (battle groups) ställs direkt under divisionscheferna i den brittiska Rhenarmén och direkt under cheferna för de nyinrättade s k Field Forces (ungefär förstärkta infanteribrigader) i Storbritannien.

Battle group - t ex reducerad stridsvagnsbataljon plus skyttekompani eller reducerad pansarskyttebataljon plus stridsvagnskompani (indelning för stridsuppgifter).

Befälsansvaret vidgas. Antalet stridsgrupper per division minskar från 8 till 5 och antalet underavdelningar (combat teams) från 24 till 20 med därav följande ökat geografiskt ansvar per enhet.

Vissa specialfunktioner sammanförs.

a) Spanings- och stridsfältsövervakningsförband organiseras av Royal Armoured Corps.

b) Alla markbaserade fjärrpansarvärnsrobotar sätts upp av Royal Artillery.

c) Alla arméhelikoptrar sammanförs till arméflygbataljoner (Army Air Corps Regiments) på divisions- och kårnivå.

d) En stor del av de underhållsfordon som hittills organiserats av stridande enheter kommer nu att sättas upp av Royal Corps of Transport.

Av arméförbanden i Storbritannien kommer huvuddelen att organiseras som Field Forces, nämligen

□ 6th Field Force, med stab i Aldershot och specialutbildad för insats framför allt på NATO's nordflank inom ramen för dess s k brandkårsstyrka AMF (Allied Command Europe Mobile Force),

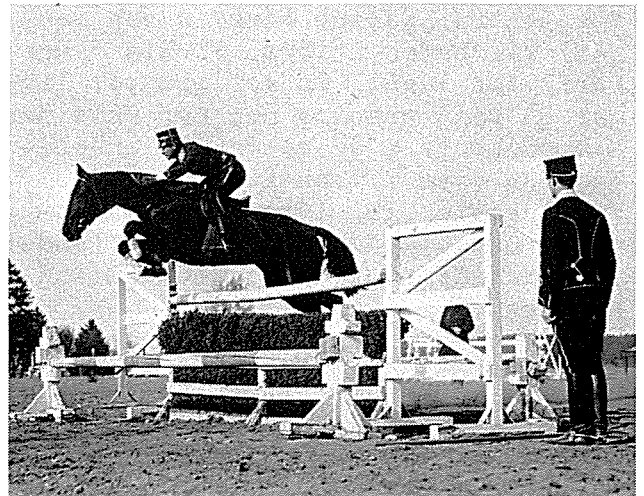
□ 7th Field Force, med stab i Colchester och avsedd som förstärkning av brittiska Rhenarmén,

□ 8th Field Force, med stab i Bulford och avsedd för försvar av hemlandet.

Hästar

Arméns ackordshästar har nu övergått till lantbruksstyrelsens omvårdnad och skötsel.

Ackordshästsystemet skapades för att åstadkomma en dragkrafts- och ridhästreserv i händelse av krig. När nu armén lämnat ifrån sig ansvaret har "Stiftelsen för ackordshästorganisationens bevarande" bildats. I stiftelsen ingår Ridfrämjandet och Avelsorganisationen för varmblod och ardenner. Lantbruksstyrelsen har övertagit myndighetsansvaret för ackordshästarna och försvaret representeras i nyordningen av Försvarets materielverk.

NY INRYCKNINGSBROSCHYR

Under våren har en ny inryckningsbroschyr framtagits genom Kn Uno Bohmans försorg. Den tillsänds blivande husarer ca en månad före inryckningsdagen. Broschyren innehåller bl a regementets historia, utbildningen vid de olika skvadronerna, bestämmer för fritid och fria resor, bidrag och andra förmåner, förslag till budget, fritidsaktiviteter m m.

WESTRA NERIKE SKV

slutövning 77

Kaserngården den 9. maj 1977: Terrängbilar, släpkärror, persedelpåsar, lastbilar, cyklar, pv-jeeper och ryggsäckar uppställda på alla möjliga och omöjliga sätt. Motorbuller och kommandon ekar mellan kasernen och stallen för att till slut ta vägen över sambandshuset och dö ut över Volvoverken.

Svarta moln hopas över P 4 och snart vräker regnet ner. Övningsvärder! Ingen kommer på tanken att klaga. Hagel, snö och regn har under ett helt år varit jägarbataljonens ständiga följeslagare.

Regnet drar förbi och plutonerna drar iväg söderut mot sina grupperingsområden. Cykeltolkning på riksvägarna. Civilbefolkningen vinkar förtjust från sina välordnade vårträdgårdar eller från sina ombonade bilar. Långtradare vräker ut avgaser över de oskyddade gröna kolonnerna. Under eftermiddagen når plutonerna fram till sina basområden. Tält reses, patrullfällor förövas och maskeringsarbeten utförs. Första dygnet förflyter lugnt. En del grupper ligger på fast spaning men har inte mer att rapportera än enstaka timmerbilar. En viss flygaktivitet märks. Spaningsplan gör lågsvep över skogarna men upptäcker inget och vänder frustrerade hemåt till den väntande hangaren.

Vid det här laget har fienden kommit in i området och, för tionde gången det här utbildningsåret, tagit passet Vänern-Vättern!

Tisdagsnatten bjuder på omgruppning. Plutonchefen beordrar släckt belysning. Månen uppfattar ordern och går i moln. Regnet strilar ner och blöter upp vägarna.

Under marschen stöter plutonen på en fientlig soldat, eller rättare sagt, en fientlig soldat stöter på plutonen. Fienden, iklädd en hittills helt okänd uniform talar ett språk som påminner starkt om det som talas på andra sidan Östersjön. Han påstår sig vara major och döps till Ivan Ivanovich.

Marschen går vidare. Bilarna sätter sig fast i leran. Efter tio timmars förflyttning, många svordomar och mycket svett når plutonen sitt nya grupperingsområde. Denna gången

blir basen större, skvadronsstaben och en sjukvårdsgrupp har anslutit under natten. Onsdagen och torsdagen går utan några större sensationer. Två grupper ligger på fast spaning och rapporterar tung fientlig trafik. Störsändare försvårar sambandet.

På torsdagsnatten kommer ordern som alla väntat på: Utför störande verksamhet inom tilldelat område från fredag 0300 till 1600. Nu skall det härjas bland skyttekompanier och underhållsbataljoner!

Regntunga moln jagar förbi en blek måne. Jägargrupperna rör sig snabbt men försiktigt mot sina första mål: vägtrummor och broar. Exakt klockan 0300 sprängs dessa. Kort därefter görs en serie eldöverfall på fordonskolonner. Klockan 0400 har fiendens trafik lamslagits.

Allt står still. Endast jägare och stridsdomare rör sig fritt i området. En terrängbil lastad med skyttesoldater blir uttömd vid ett eldöverfall. Infanteristerna ser rädda ut när de får reda på att de har blivit beskjutna av jägare. Skyttegruppchefen kastar oroliga blickar mot skogskanten en bit bort och frågar om "fienden" finns kvar i området. Innan stridsdomaren hinner besvara frågan stormar fyra jägare fram. Smutsiga, skäggiga, med oordnade uniformer och vapnen i färdigställning. Stridsropet är DÖDA! Terrängbilspassagerarna låser snabbt dörrarna och tittar skrämt på när deras fordon plundras på skyltar och beteckningar.

En kvart senare kommer ett intet ont anande skyttekompani rullande. Fjärde jägarpluton ligger i en skogskant en bit från vägen och eldar på för kung och fosterland. Skyttesoldaterna hamnar i diket, slänger rök och börjar göra kringång. På andra sidan vägen ligger en jägargrupp och tittar på. Knappa 75 m bort finns 100 perfekta måltavlor. Eftersom ammunitionen är slut sätter sig gruppen lugnt ner och börjar laga frukost.

Den störande verksamheten fortsätter. Artilleribataljonchefen tas tillfånga. Bränslebilar försvinner, staber slås ut, trafikregleringsplatser sopas bort. Skyttebataljonens kvartermästare tas tillfånga i en fordonsfälla. Totalt kaos verkar råda.

Sent på eftermiddagen avbryts den störande verksamheten. Plutonerna återsamlas i sina baser, bryter och börjar gå norrut.

Fienden ökar sina insatser mot jägarbataljonen. Fallskärmsjägare och militärpolis med hundar sätts in.

Plutonerna samlas i skvadronsbas. Ljuddisciplinen är perfekt sånär som på en fanjunkare ur trossen som vrålar kommandon i skogen. Det gör emellertid inget eftersom fanjunkaren har blågult band i mössan och följaktligen inte finns. Hela lördagen går åt till återhämtning. Man sover, äter och vårdar. Efter lunch bjuds det på underhållning - jubel i busken. Solen skiner, arméstaben är ute och tittar, tidningar gör reportage och allt är frid och fröjd. Det börjar skymma. Folk kryper ner i sina sovsäckar och ser fram emot en god natts sömn. Någon pessimist förutspår omgruppering men tystas ned.

En halvtimme senare skingras tystnaden av salvor från automatvapen. Det rasslar till inne i tälten och på någon minut är alla eldställningar besatta. Det var inte någon slarvig maskering som hade röjt basen. Det var övningsledningen. Stridsberedskapen höjs och några timmar senare påbörjas en ny omgruppering. Nu tillbaka till den första basen. Maskeringskonsten når här nya, oanade höjder. Hela söndagen sover plutonen. Spaningen upptäcker en raketbas. Skvadronchefen planerar att beskjuta den med granatkastareld, tvinga fram en förflyttning och slå ut den med ett eldöverfall.

Vägen där plutonen skall göra eldöverfall patrulleras av militärpolis. En MP-buss kommer susande och plutonen försöker göra fordonsfälla. Det misslyckas när föraren trampar gasen i botten i avsikt att meja ner halva plutonen. Ganska osportsligt gjort tycker de flesta.

Längre ned på vägen påträffas en MP-postering som efter en kort men häftig strid sopas bort.

Efter ett par timmars väntan i morgonkyran slås eldöverfallet på. Plutonen kan dra sig tillbaka, tröttkörd men vid gott mod.

Sista striden är slut.

Nu återstår endast hemtransporten som klaras av med hjälp av trossens långtradare.

Slutövningen är över och de flesta drar en lättnadens suck. Ändå infin- ner sig känslan "var det inte mer än så här?" hos många.

Övningens kommentar fälldes dock av en jägare ur 4. skvadron, som trött konstaterade: "Ingenting är omöjligt för en man som slipper göra det själv."

Peter Mörteberg

efterlysning

Arbetet med muséet och annan dokumentation av Livhusarernas öden och äfventyr pågår för fullt.

TYVÄRR SAKNAS EN DEL.

allt mottages !

IDROT TEN

IDROT TEN

Vid förbundet har under första halvåret avhållits sedvanliga Regementsmästerskap.

Den snörika vintern har medgett att RegM skidor 10 o 15 km för första gången på 5 år genomförts på välpreparerade och utslagsgivande spår.

Utåt har förbundet detta år kraftsamlat på den av I 5 (Östersund) anordnade skidtävlingen om John Ebersteins Armépris som detta år avhållits för grupp 3.

Resultaten

1. Ebersteins skidtävling

Tävlingen genomföres vart fjärde år och landet är indelat i 3 grupper.

K 3 tävlar i grupp 3.

Tävlingen består av

Mom 1. Skidlöpning i ptr 10 km

Mom 2. Skidorientering i ptr 15 km

Mom 3. Skidlöpning (ptr får dela på sig) 10 km.

Momenten genomföres i en följd och under hela tävlingen bäres uniform, vapen samt stridssele med ylletröja och tältdel.

A 1 segrade.

K 3 lag placerade sig även detta år som god tvåa bland 21 lag!

Laget bestod av Kn Sune Svensson, Lt Håkan Hedström, Fj Anders Nilsson.

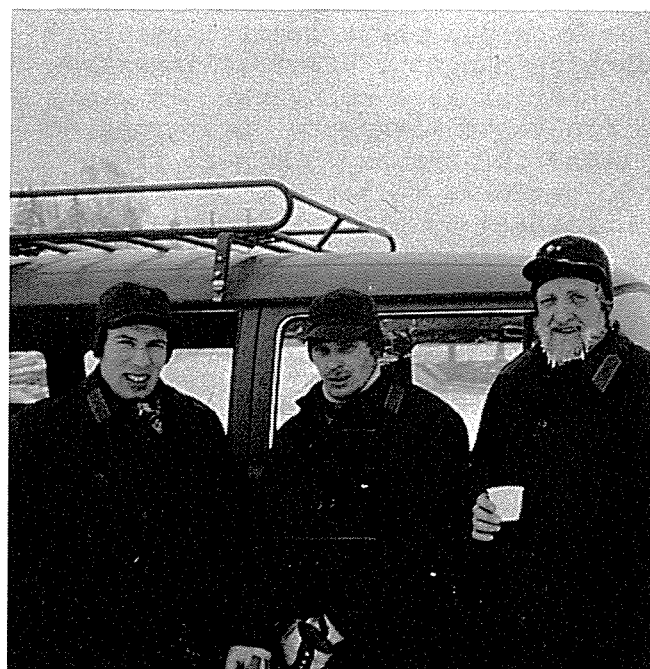
Resultat första 1/2-året 1977

2. Midv skidlöpning 15 km

Något blygsammare blev placeringarna vid I 17 milomästerskap.

De bästa

H 17-20	4. Vpl Göran Börjesson
	3. skv
H 21	15. Kn Bertil Karlsson Utb
H 35	6. Kn Christer Bjerkhagen
	2. skv
H 50	5. Fj Henning Nilsson
	Livskv

EBERSTEIN

3. RegM skidor 10 km

Regementsmästare

H 17-20	Vpl Christer Höök	3. skv
H 21	Fu Ronny Carlgren	Livskv
H 35	Fj Ingvaar Gladh	Stabsavd
H 43	Fj Stig Låth	2. skv
H 50	Fj Henning Nilsson	Livskv

15 km

Regementsmästare

H 17-20	Vpl Göran Börjesson	3. skv
H 21	Fu Mats Paulsson	Livskv
H 35	Kn Christer Bjerkhagen	2. skv
H 43	Fj Stig Låth	2. skv
H 50	Fj Henning Nilsson	Livskv

Carlgren

Börjesson

4. 24 timmars skidtävling

Skövde korpen arrangerade åter igen 24 timmars.

Tävlingen pågick från fredag 1800 till lördag 1800.

Lagen fick delta med valfritt antal åkare, en åkare skulle alltid befinna sig i 2,5 kmspåret.

Segern gick till Vänerskog 149 varv. K 3 bästa militära lag en sjundeplats med 132 varv.

prenumerera

ÖSTRA NERIKE SKV

åter grk !

Östra Nerikes skv (3. skv) har utbildningsåret 1976/77 utbildat en jägarpansarvärnspluton samt två jägargranatkastarplutoner. Under året har organisations- och utrustningsförsök pågått vid jägarbataljonen.

Vi kan i denna artikel presentera jgrkplutonens organisation, utrustning, stridsteknik samt lite om de pjäsförsök som förekommit.

Jägargrkplutonen består av ett tjugotalet man med 3 granatkastare (81 mm m 32/29). Plutonen är indelad i en eldledningsgrupp, 3 pjäsgrupper samt en pjäsplatsgrupp.

Pjäsgrupperna betjänar vardera en granatkastarpjäs. Pjäs och am kan medföras vid tjänst till fots.

Plut kan från samlad eller delad pjäsplats understödja skvadronens strid med rök-, lys-, och spränggranater.

Delad pjäsplats används när man vill försvåra fiendens radio och banpejling i syfte att upptäcka plutonen. För att ytterligare försvåra upptäckt, samt skapa förvirring används metoden "vandrande pjäs". Metoden innebär att det alltid finns en pjäs eldberedd och att de övriga två pjäserna omgrupperar till nya pjäsplatser. När den första pjäsen verkat, omgrupperar denna och någon av de andra två tar över eldbereddskapen osv. På detta sätt kan man t ex skjuta störande eld mot en fiende som försöker laga ett förbindelse-avbrott. Metoden kräver god förberedelse tid till förfogande, då ammunitionen givetvis måste läggas ut i förväg.

Enklaste skjutförfarande är från samlad pjäsplats, men har den nackdelen att risk för upptäckt ökar. Metoden bör användas vid nedkämpande eller störande skjutningar där verkanstiden är kort. Vid nedkämpning åtgår stora mängder ammunition varför understödd chef i regel måste avdela manskap till hjälp att bära ammunitionen.

Under en jägarövning i Vikaskogen, när halva jägarskvadronen skulle utföra en brosprängning, ställdes grkplutonerna inför problemet:

Hur skall

vi transportera fram drygt 200 spränggranater à 5 kg (med emballage) från upplag till pjäsplats (3 km)? Snödjupet var ca 1 meter, temperaturen $\pm 0^{\circ}$.

Problemet löstes denna gång genom att jägarskvch disponerade en helikopter under 1 timme.

Om helikoptern ej disponerats hade plutonerna fått åka 24 pulkvändor à 70 kg för att lösa uppgiften. Var och en som dragit pulka i svensk risig kuperad granskog kan säkert förstå hur lång tid en sådan operation skulle ta.

81 mm grk m 32/29 har ett maximalt skjutavstånd på 2,6 km. Om vi i stridsex ovan byter ut pjäsen till en pjäs med ca 5 km max skjutavstånd erhåller vi fördelen av ett betydligt mindre transportavstånd samt att pjäsplatsen kan grupperas mer undan dragen fienden.

FMV (Försvarets Materielverk) har under året anbefallt försök med sex olika granatkastare. Försöken har genomförts vid Infanteriets Stridskola samt vid jägarbataljonen. Målet har varit att hitta en lättare pjäs, med bättre verkan och längre skjutavstånd. Skjuttekniska försök har genomförts vid InfSS, emedan hante-ringsförsök med 3 av pjäserna har utförts vid Östra Nerikes skv.

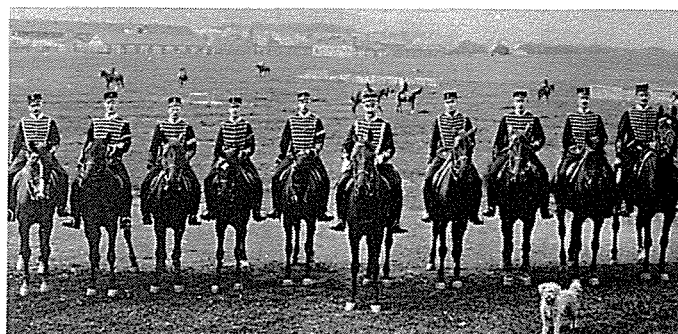

Många år har förflutit sedan K 3 sist utbildade grantakastartroppar. Kanske kan man uttrycka sig sålunda. "Det gamla återvänder till Kunglig Livregementets husarer".

Låt oss hoppas att det går samma väg för HÄSTEN som det har gått för granatkastaren. Den har återvänt.

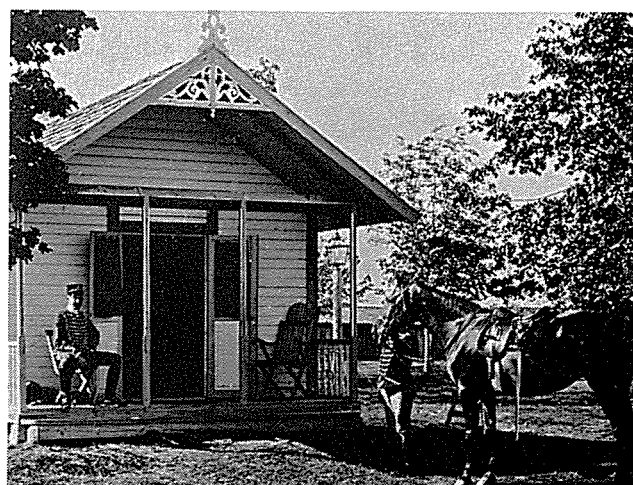
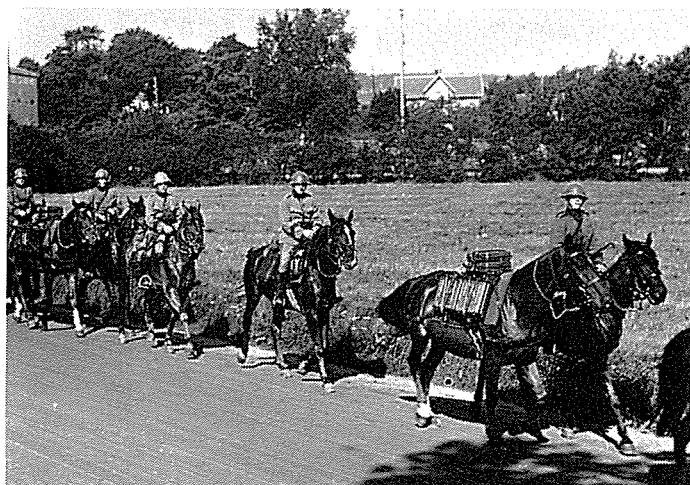
HÅKAN HEDSTRÖM

Ur gamla albumet

Tjänsten i fält kräver av varje ryttare förmåga att i reglementerat tempo rida enskilt och i trupp på väg och i terräng och därunder övervinna hinder.

RYTTAREN och HÄSTEN

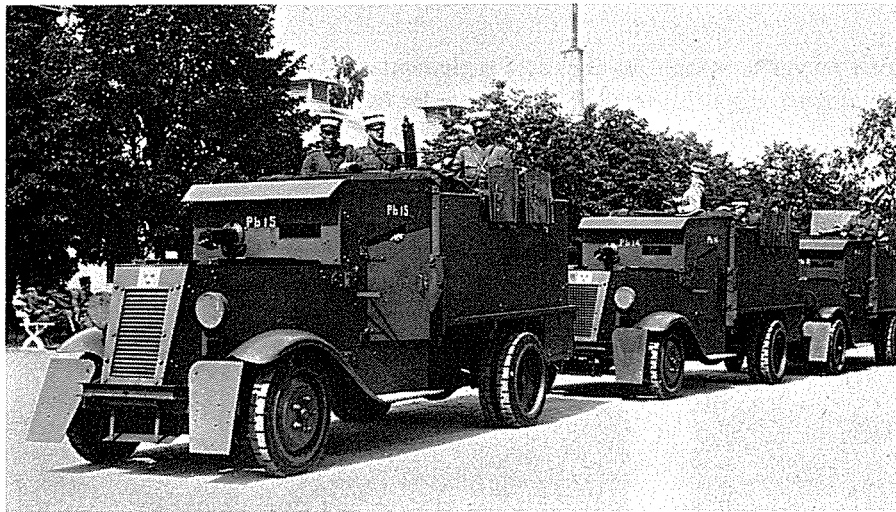

Utveckling ?

Verksamheten vid skvadronen skall präglas av snabbhet, initiativkraft, vaksamhet, list och djärvhet. En enda mans insats kan vara av stor betydelse.

ryttarskv

**pansarbil-
skv**

**spanings-
skv**

jägarbat

?

ETT JÄGARÅR MED

DYNAMITE BRASS

JÄGARSKVADRON

Vi vrider tillbaka tiden ett flertal månader och hamnar i begynnelsen av augusti anno 76. På tåg, i bilar, i bussar och till fots sågs en strid ström killar närma sig K 3. Vi möttes alla av pilen »Nynryckande». Ingen återvändo. Tio månader i lumpen som gruppchef. Den ljuveliga majdagen 1977 syntes vara evigheter borta.

Nåja det var bara att stiga på och leta rätt på sin sängplats och »sitt hem». Sen alla prylar hämtats på CUI var man redo för ett liv i lumpen. Mycket återstod dock innan några uttalanden om livet som militär kunde ske. Bland annat stod, vad vi aldrig kunde ana, en enorm vinter för dörren.

Det gällde först att lära sig handskas med AK 4, resa tält, marschera, hälsa och mycket annat. De som har små dynamitard-anlag passar fint som jägare.

HUKA ER!!! Nu laddar
skvadronchefen om !!!

Sprängtjänst ingår som ett viktigt block i utbildningen. Tyvärr var det inga större laddningar till en början.

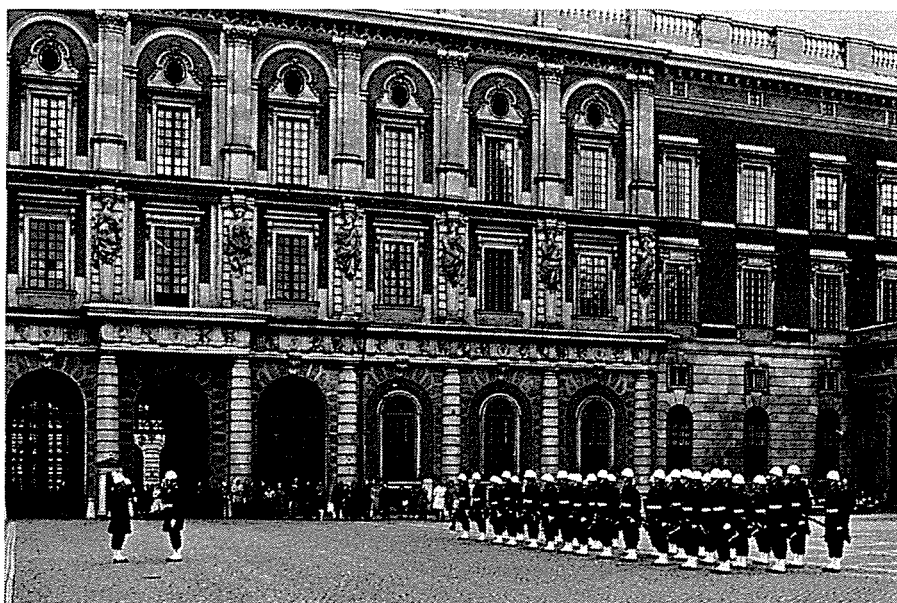
(Vi skall väl se vad vi kan göra åt det i fortsättningen, skvch anm.)

Jägarövning 1 stod så framför oss. En vecka i skogen för att lära oss livet i fält. Bl.a. fick vi snällt packa ner alla prylar i rygsäcken, även det vi hade på oss, och sedan simma över ett vattendrag med säcken framför oss. Alla tyckte att så duktiga som vi varit kunde vi få åka buss hem. Men inte. Vi skulle cykla de sju milen från Björklången.

GBS skulle gå högvakt i mitten av oktober, så träningen blev allt intensivare. »Vänster om halt i handen gevär». »Befäl och förste män» och allt vad det var. En kul upplevelse rikare blev vi i alla fall.

Så var det dags för »våra» att rycka in. Flåt F-värnpliktiga heter det visst. Medan de vande sig vid kronans kläder drog PBS, GBS och E-vpl ut på Jövn 2. Hu en så mörk övning. Under denna övnings fasta spaning, marsch under mörker (nästan 2 mil) och ett litet eldöverfall i sista änden, bevisades för mig två ting: 1) Höstnätter är kolsvarta (åtminstone där baser ligger). 2) Det går utmärkt att förflytta sig till fots sovande. Att uppvaknandet sker i diket, när man spatserar i vatten, gör inget.

Det var med det i minnet vi skulle glatt oss åt snön, om det varit så att det slutat snöa vid 20 cm och inte 150! Vi fick alltid gräva 40-50 cm snö för tälten på de återstående tre jövningarna. På Jövn 3 var det samma som Jövn 2, men nukom Vita Blixten fram. Vi skulle förflytta oss från Bjärsjö till Orrsjö vid Skaravägen. Som på alla tidigare och även följande övningar, drabbades vi av dåligt väder med klabbsnö under skidorna. Väl fram-

GBS, 4.skv skall just påbörja sitt högvaktsdygn

me vid Orrsjö skulle vi ut på jägaruppdrag. Det skall sent glömmas. Nu hade det blivit än varmare och jobbigare. Gående på skidorna kom vi åter kl 4 på morgonen. Återhämtningsdygnet började fyra timmar senare med tvätt i det fria. Det var kallt — men det var skönt ... efteråt.

...och matlagning.....

.....och påföljden,
vid ORRSJÖ

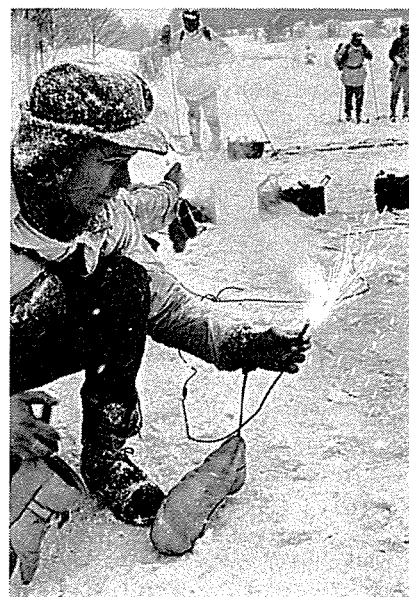
Tiden mellan övningarna tillbringade vi i skogen. Nja, inte hela tiden, men vi hade flera skvadronsövningar, där vi övade sådant som skulle komma på Jövn 4. Västra stambanan torde ha varit förstörd på fem, sex ställen, om vi bara fått

Tvätt.....

skarp deg. Den ödesdigra 17 februari kom så med än mera snö. Hela sju dygn var Jövn 4, alltså över en helg, vilket verkade hopplöst.

Den övningen blev nog jobbigast med kilometer, ja t o m milslånga förflyttningar till eldöverfallsplatser, järnväg, kraftledning och baser. Föret behöver ej beskrivas längre och pulkorna vägde ton. Från skvadronsbas skulle vi förstöra två broar. Tidigt i gryningen den 23:e mönstrade konung ... nej det där var ju i Lund. Nåja ett »laddat» gäng drog iväg mot sina mål med ett utmärkt före (enda gången). Broarna har aldrig varit så förstörda.

JÄGARSKVADRON

hade slagit till ... igen.

Jägargruppchef Gustavsson från MOHOLM var en hejare på att tända broar bl a...

Remmene skjutfält i älvsborgarnas län, fick besök en vecka i mars. Eldöverfallen duggade tätt över fälten både dag och kväll. Spräng-tjänsten fortsatte. Nu fick vi ladda ordentligt. Det sägs att invånarna i Remmene socken berättar för de små innan de skall sova: »Det var en gång en stor och stabil fin ladugård ...».

Jövn 5 skulle bli lite annorlunda. Vi mötte en »riktig» fiende. Den vedervärdige T 2 vågade sig utanför kaserngrinden. Med våra fickor fulla av ~~slask~~* gav vi oss ut i skogen för att busa lite. Några eldöverfall senare skrämde vi den lede T 2:arn åt söder, där 5 skvadron väntade med varma servetter. Nu var väl de skrämde från den farliga skogen.

På slutövningen visade sig detta vara rätt. T 2 höll sig på de öppna fälten kring Håkantorps-Gudhem-Segerstad. Men där fanns det visst jägare också. När fi tog landsvägen med sina fordon tog jägarna Slafsan (ån) med sina tgb 11. Ett skyttekompani från söder hade sin viloplats innanför vår bas. Med tgb 11 hade de kört 100 meter från vår bas, givetvis utan att se den. Vi gick iväg och kunde nästan promenera in hos våra grannar I 15. Vi tog två, de tog en furir. Honom fick vi tillbaks, men inte skosnörena, som väl pryder någon monter i Borås.

När tre dygn åter stod omgrupperade vi till skvbass på Billingen. Min grupp skulle ha fast spaning mot vägen in till basen. Så bra som vi reste vårt tält och maskerade hade vi aldrig gjort. Vi var för oss själva trodde vi. 16 MP-soldater hade sett oss hela tiden och klockan 23 stod de skjutande runt tältet. De två på spaningsplatsen klarade sig, övriga fick vackert tillbringa lördagskvällen i handbojor i ett svinkallt tvättrum i Axvall.

Humöret bland jägarna var på topp när måndagen kom. Skogsmuck! Vilken känsla! De resterande tio dagarna gick av bara farten. Det var härligt att lämna in alla prylar och så ... Torsdagen den 26 maj grydde. Många var ännu i farten sedan kvällen innan. Bästa grejen var de två jägare som utförde årets jägaruppdrag. När solen knappt gått upp hoppade de över T 2:s grindar och gick upp på logementen och hade småhyss för sig. **Det var jägarsmyg** — ingen tog dem. En värdig avslutning för en jägare.

Övergång av SLAFSAN under förberedelserna inför slutövning

Personal ur 3.jplut visar fordonsfälla för Norske CA

Samma plut med "Alex" i spetsen visiterar fångarna

*Klisterdekal, som hugade jägare hämtar före övn, att anbringas på fordon m m

Per Larsson
gruppchef på jägarskvadron 76-77.

